

N:o 31.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 10 april 1889.
 — — — — Andra Kammaren den 10 — —

Riksdagens skrifvelse till fullmäktige i riksgäldskontoret, i anledning af inom riksdagen väckt förslag om nedsättning i räntan å ett Oscarshamns stad beviljad statslån eller medgifvande af rätt för staden att efter tre månaders uppsägning återbetala den oguldna delen af lånet.

(Statsutskottets utlåtande n:o 39).

Till fullmäktige i riksgäldskontoret.

I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, att räntan å den vid innevarande års början oguldna delen af det vid 1877 års riksdag Oscarshamns stad såsom bidrag till förbättrande af hamnen derstädes beviljade lån måtte nedsättas till 4 procent, helst med annuitetens minskning till 5 procent, samt, för den händelse att detta förslag ej vunno bifall, begärts, att Oscarshamns stad åtminstone måtte berättigas att efter tre månaders uppsägning på en gång inbetala hela den oguldna delen af ifrågavarande lån.

Riksdagen har, efter Edert hörande, funnit de förhållanden, hvilka föranledde 1877 års Riksdag att bevilja hela det till förbättrande af hamnen vid Oscarshamn begärda statsbidraget å 80,000 kronor såsom lån i stället för, enligt hvad Kongl. Maj:t föreslagit, hälften lån och hälften anslag utan återbetalningsskyldighet numera hafva, på sätt i motionen angifves, undergått en sådan förändring, att det från statens sida funnits anledning tillse, huru vida icke någon åtgärd må kunna

medgifvas, ledande till lättnad i stadens utgifter för ifrågavarande ändamål.

En sådan rubbning i det mellan staten och Oscarshamns stad träffade låneaftalet, att räntan nedsattes från 5 till 4 procent, har Riksdagen visserligen ansett sig ej böra bevilja, men deremot har det syntts Riksdagen obilligt, om staten, som med lånets beviljande haft för afsigt att bispringa kommunen, nu skulle, genom att fordra lånebeloppets successiva återbetalning i enlighet med de ursprungligen fastställda villkoren, sätta staden ur stånd att begagna det tillfälle, som torde vara för handen, att anskaffa det återstående lånebeloppet mot billigare ränta och derigenom bereda sig en lättnad.

Riksdagen har således bifallit det senare alternativet i motionen och medgifvit Oscarshamn att få på en gång inbetala hela den oguldna delen af lånet.

Härvid bör dock tillses, att medlen ej återbetalas på annan tid, än då de kunna för statens räkning användas och således af riksgäldskontoret mottagas utan annan ränteförlust än den, som må anses följa af upphörandet af en kapitalplacering mot fem procents ränta. Då en sådan tidpunkt emellertid ej kunnat af Riksdagen på förhand bestämmas, har Riksdagen funnit det vara lämpligast att göra densamma beroende på öfverenskommelse emellan Eder och staden Oscarshamn.

Då vidare statens ifrågavarande fordran utgör en kapitaltillgång och dess belopp alltså ej lämpligen bör till bestridande af löpande utgifter åtgå, har Riksdagen stadgat, att i öfverensstämmelse med hvad som föreskrifvits för återbetalningar från jernvägshypoteksfonden, det inflytande beloppet skall användas till minskning, vare sig af statsskulden eller af det belopp, som eljest skolat under året upplånas.

Riksdagen har alltså med anledning af ifrågavarande motion medgifvit Oscarshamns stad att å tid, hvarom öfverenskommelse mellan Eder och staden träffas, till riksgäldskontoret betala återstoden, nu 69,159 kronor 78 öre, jemte derå upplupen ränta, af det vid 1877 års riksdag staden, till förbättrande af dess hamn, beviljade lån å 80,000 kronor samt föreskrifvit, att, om staden kommer att begagna sig af berörda medgifvande, det inflytande kapitalbeloppet antingen skall användas till ökad amortering å statsskulden eller ock gå i afräkning å det belopp, riksgäldskontoret bemyndigats att för statens räkning upplåna.

Stockholm den 10 april 1889.